Р Е Ш Е Н И Е
№ 41868

гр. София, 27.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7161** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ралица Рачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ [населено място], чрез юрк. Х. Б., срещу Решение № 8477/04.03.2026 година, постановено по НАХД № 18477/2025 година по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 12 състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция № [ЕГН] от 25.03.2024 г., издаден от АПИ към, с който на „ТРАНСЛОТ" ООД с ЕИК[ЕИК] е наложена на основание чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, имуществена санкция в размер на 2500 лева (1278,33 евро) за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи, че обжалваното съдебно решение на СРС е неправилно и незаконосъобразно, като оспорва извода на съда относно липсата на законово основание за издаване на електронен фиш за процесното нарушение. Изтъква, че нарушението е надлежно установено посредством Електронната система за събиране на пътни такси, която автоматично генерира доклади и доказателствен материал за преминаването на съответното пътно превозно средство. Посочва, че събраните по този начин данни имат предвидената в ЗДвП доказателствена сила и че по делото не са представени доказателства, които да ги опровергават. Касаторът сочи, че в конкретния случай е установено движение на пътно превозно средство по платената пътна мрежа, без да са изпълнени съответните задължения за определяне и заплащане на дължимата пътна такса. В тази връзка се позовава на разпоредбите на чл. 102, ал. 2, чл. 179 и

чл. 187а ЗДвП. Оспорва извода на районния съд, че за процесното нарушение не може да бъде издаден електронен фиш. Според касатора съдът е възприел прекалено буквално тълкуване на разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП, без да я съобрази систематично с останалите относими разпоредби на закона. Позовава се на съдебна практика. В заключение счита, че електронният фиш е издаден при правилно приложение на материалния закон, поради което моли съда обжалваното въззивно решение да бъде отменено и електронният фиш да бъде потвърден.
В съдебно заседание касаторът – Агенция „Пътна инфраструктура“, не се представлява.
Ответникът по касация – „ТРАНСЛОТ" ООД, в съдебно заседание не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба, чрез адв. Й. Л., в която се излагат доводи за нейната неоснователност. Депозирана е молба, с която моли съда да даде ход на делото и представя списък на разноските.
Представителят на Софийска градска прокуратура моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.
Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:
Касационната жалба е подадени в установения с чл. 211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество е основателна.
От фактическа страна районният съд е установил следното:
На 25.03.2024г. на „ТРАНСЛОТ" ООД с ЕИК[ЕИК] бил издаден от АПИ към МРРБ електронен фиш за налагане имуществена санкция № [ЕГН] за нарушение, установено с устройство № 10191, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата, позиционирано на път А-6 км 60+705. Нарушителят е санкциониран на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 , във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП за неизпълнение на задължение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, за което му е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева.

За да отмени ЕФ, районният съд е приел, че е допуснато грубо нарушение на процесуалните правила при определяне на реда за ангажиране на административнонаказателната отговорност и санкциониране на нарушителя. Посочил е, че процедурата за санкциониране на нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена в чл. 189е, ал. 1 и сл. от ЗДвП, и съгласно посочената разпоредба съставянето на актове за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в да се осъществява от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 – 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност, като ал. 12 на същия член предвижда и издаване на НП от председателя на управителния съвет на АПИ или оправомощени от него длъжностни лица. Според СРС разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, предвижда издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, но не и за такова по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. В решението е посочено, че в случая АО се е позовал на разпоредбата на чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, според която разпоредба собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция в размер 2500 лв. От своя страна разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП предвижда на юридическо лице - собственик на

МПС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно декларирани данни, да се налага имуществена санкция в размер на 2500 лв. С оспореното решение е прието, че никъде в ЕФ не е посочено правното основание за налагане на имуществена санкция с фиш. В заключение въззивният съд е счел, че в конкретния случай липсва основание за отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП, което отклонение е предвидено при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. По горните мотиви СРС е постановил отмяната на процесния Електронен фиш.
Решението е валидно, допустимо, но неправилно по следните съображения:
Отговорността на дружеството „ТРАНСЛОТ" ООД е ангажирана за установено на 25.03.2024 г. нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, извършено в качеството му на собственик на ППС, като му е наложена предвидената в чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП санкция за юридически лица в размер на 2500 лв.
Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Съгласно нормата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, според категорията на ППС. Според чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.
В разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2, т. 3 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по чл. 179, ал. 3б в размер на 2 500 лева, каквато санкция е наложена и в процесния случай.
Съгласно чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ.
Настоящата съдебна инстанция не споделя правните изводи на съда, че към датата на извършване на нарушението – 25.03.2024 г. за Агенция „Пътна инфраструктура“ не е съществувала възможност за издаване на електронен фиш за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Безспорно е,

че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г. /ДВ бр. 13 от 2024 г./, т.е. преди датата на извършване на нарушението - 25.03.2024 г. и съответното преди датата на издаването/съставянето на оспорения ЕФ. Ето защо тези изводи на въззивния съд са неправилни и не се споделят от настоящата инстанция.

Предвид изложеното не е налице соченото от Софийския районен съд грубо нарушение на процесуалните правила при определяне на реда за ангажиране на административнонаказателната отговорност и санкциониране на нарушителя, тъй като към момента на установеното нарушение е било влязло в сила изменението на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, с което законодателят е въвел възможност санкционирането за нарушенията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП да се осъществява и чрез издаване на ЕФ.

При осъществения контрол, касационната инстанция намира, че въззивният съд не е извършил пълен анализ и преценка на събраните по делото доказателства и не е изложил доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и приложението на закона в относимата разпоредба. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт (липсват мотиви за извършено от обективна и субективна страна нарушение) се препятства касационната проверка по приложението на закона. Наред с това, с жалбата пред въззивната инстанция са направени доказателствени искания, по които съдът не се е произнесъл, а разпоредбата на чл. 220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че обжалваното решение е неправилно, постановено е при съществено нарушение на процесуалните правила, поради което следва да бъде отменено, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане при съобразяване с относимите към момента на извършване на установеното нарушение разпоредби.

При новото разглеждане на делото съставът на СРС следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. с чл. 222, ал. 2 АПК, Административен съд - София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОМЕНЯ Решение № 1187/04.04.2026 г., постановено по НАХД № 18477/2025 година по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВ

Е: